

Camí Ral, 30
Vilassar de Mar

Més informació:

93 759 36 39
museuvilassardemar.cat

Horari:

De dimarts a divendres de 17 a 20 h
Dissabte d'11 a 14 h i de 17 a 20 h
Diumenge d'11 a 14 h | Festius tancat
@ museuvilassar

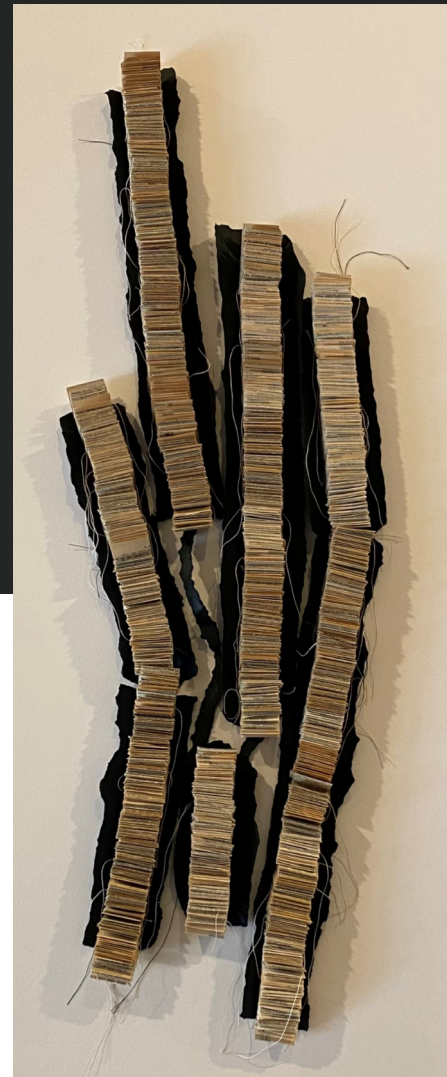
Del 14 de desembre del
2025 a l'1 de març de 2026

Del 14 de desembre
del 2025 a l'1 de
març de 2026

**Soc vertical,
però preferiria
ser horitzontal**

Francesca Poza

FRANCESCA POZA. LA POÈTICA DEL SILENCI I DE LA REFLEXIÓ

“La pintura per a mi és com un teixit, una peça uniforme com un conjunt de fils per a la representació” | Juan Gris

L'obra que ara podem contemplar al Museu Monjo de Francesca Poza per la seva singularitat no és fàcil de descriure, principalment pels materials emprats, degut a que no són gens habituals trobar-los en una mateixa peça, com són el teixit i el paper, atès que aquest últim la majoria d'artistes el fan servir només com a suport, com per exemple succeeix amb els dibuixants, aquarellistes i gravadors. A més, és complex encabir el seu treball en una tendència concreta, però sí haguéssim de fer-ho ens inclinàriem per incloure'l en l'art conceptual.

L'artista construeix el seu ideari creatiu mitjançant textos extrets de llibres escrits en diferents idiomes, alguns d'ells els hi han regalat oferir-los una nova vida. El que realment li atrau són les paraules, tant si provenen del món literari com de l'històric o poètic. El tema i els llibres que escull li serveixen per inspirar-se, i per això algunes de les obres porten el títol del llibre.

Les seves composicions es mouen entre l'escultura, la instal·lació i el gravat, component les peces a partir de cosir cada trosset de paper tallat amb molta cura, degut sobretot perquè es tracta d'un material molt fràgil. El seu procés creatiu és extens i reflexiu. Va retallant el paper a partir d'una idea, però a mida que va realitzant el muntatge poden haver-hi modificacions.

En la majoria de les obres predomina el color blanc, sinònim de puresa, pulcritud, serenor, silenci o pau, o el que és el mateix, de llum i claredat. Totes elles desprenen optimisme i esperança, malgrat que alguns títols ens indiquin el contrari.

En conjunt les seves creacions serveixen per recuperar el passat i alhora assignar-los una nova vida. El pas del temps serveix per adonar-nos de la nostra vulnerabilitat i existència, però gràcies a l'art s'aconsegueix que hi hagi un diàleg entre l'artista i el públic. Com deia el poeta visual Joan Brossa “Accepto el passat pel fet que m'ha posat al present”.

Ramon Casalé Soler
Comissari de l'exposició

